

DE GESCHIEDENIS VAN HET BOIC

Organisatie van de Spelen in Antwerpen 1920

1965, begin van een nieuw tijdperk

1978, BOC wordt BOIC

Het BOIC na de eeuwwisseling

De opeenvolgende voorzitters van het BOC-BOIC

De Belgen op de internationale Olympische scène

ORGANISATIE VAN DE SPELEN VAN DE 7E OLYMPIADE, ANTWERPEN 1920

Deze Spelen van de VIIe Olympiade werden toegekend aan België als compensatie na de eerste Wereldoorlog.

Graaf de Baillet Latour speelde een belangrijke rol aan de zijde van secretaris-generaal Alfred Verdyck in de organisatie van deze Spelen.

Verskillende nieuwe elementen werden ingevoerd in Antwerpen. Zo legde onze landgenoot Victor Boin er voor het eerst de olympische eed af in naam van alle atleten. Ook de traditie om de olympische vlag te hijsen ontstond er. Baron de Coubertin ontwierp deze vlag in hoogsteigen persoon in 1914. Als teken van vrede werden er witte duiven gelost.

Naderhand verklaarde Pierre de Coubertin dat hij opgetogen was over deze Spelen: “Dat is de inbreng van de VIIe Olympiade: zij toonde de wereld op een lichtgevende manier de opvoedkundige, de morele en de sociale dynamiek dat het herrezen en modern Olympisme verbergt”.

Op 28 mei 1925 volgde onze landgenoot Graaf Henri de Baillet Latour Pierre de Coubertin op als voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité. Hij zat het IOC voor gedurende zeventien jaar, tot aan zijn dood in 1942.

Op 16 juli 1925 fuseerde het Belgisch Olympisch Comité met de “Comité National d’Education Physique” – NC/BOC – met IOC- en BOC-voorzitter Henri de Baillet Latour aan het hoofd. Door deze fusie ontstond een koepelstructuur die het BOC, de sport- en turnbonden en de LO-protagonisten bijeenbracht.

1965, BEGIN VAN EEN NIEUW TIJDPERK

Toen Ridder Raoul Mollet in 1965 het roer van het Belgisch Olympisch Comité in handen nam werd als het ware een nieuw tijdperk ingeluid. Het was het begin van een periode die werd gekenmerkt door het zoeken naar een financiële autonomie en door de keuze voor professionalisme van de leiders.

Ridder Raoul Mollet omringde zich met jonge talentrijke deskundigen zoals de jonge dokter Jacques Rogge die zich vooral ging toeleggen op topsport en meer bepaald op het objectief selecteren van topsporters en het opstellen en verfijnen van selectiecriteria. Ook met Adrien Vanden Eede, toen secretaris-generaal van het BOIC en later ook van het EOC, vormde hij een succesvol duo, vooral op het vlak van de financiering van de topsport en sportmarketing.

Niet enkel nationaal maar ook internationaal speelde Raoul Mollet een rol van betekenis. In 1967 lanceerde hij samen met andere voorzitters van Europese comités het idee om een

Vereniging van Nationale Europese Olympische Comités op te richten, the Association of National Olympic Committees.

In 1989 kreeg hij uit handen van Juan Antonio Samaranch de Gouden Olympische Orde.

1978: BOC WORDT BOIC

In 1978 veranderde het Belgisch Olympisch Comité van naam Het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité handelde nu ook als coördinatieorgaan van de meeste sportfederaties van het land. Vanaf dat ogenblik vertegenwoordigt het BOIC zowel de olympische als de niet-olympische federaties.

In oktober 1985, onder impuls van Ridder Raoul Mollet, werden de Lentespelen gelanceerd. Deze Spelen trokken zo'n 450.000 jongeren aan die werden aangemoedigd en bijgestaan in de keuze van gezonde en aangepaste sportactiviteiten.

Op 18 maart 1989 volgde Jacques Rogge Raoul Mollet op als voorzitter van het BOIC.

Op initiatief van Jacques Rogge organiseerde het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité in 1991 de eerste European Youth Olympic Days in Brussel (nu het European Youth Olympic Festival - EYOF genoemd). In 2001 kwam Guido De Bondt, toenmalig secretaris-generaal van het BOIC, aan het hoofd van de Commissie European Youth Olympic Festival van de Europese Olympische Comités (EOC).

HET BOIC NA DE EEUWWISSELING

Op 16 juli 2001 werd onze landgenoot Jacques Rogge aangeduid als opvolger van de Spanjaard Juan Antonio Samaranch als voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité. In 2002 verdwenen twee kenmerkende figuren van het Belgisch Olympisme, Ridder Raoul Mollet en Prins Alexandre de Merode.

In 2004 nam Pierre-Olivier Beckers het voorzitterschap van het BOIC over. Twee jaar later, op 18 februari 2006, vierde het BOIC zijn honderdjarig bestaan in Hotel Ravenstein in Brussel.

Voor zijn verdiensten in de bedrijfs- en de sportwereld ontving hij in 2012 de eretitel van baron. In datzelfde jaar werd hij tijdens de 124e sessie van het Internationaal Olympisch Comité in Londen verkozen als IOC-lid.

DE OPEENVOLGENDE VOORZITTERS VAN HET BOC-BOIC

1906-1923: Baron Edouard de Laveleye, & Cyrille Van Overbergh

1923-1942: Graaf Henri de Baillet Latour

1942-1945: Prins Albert de Ligne

1945-1955: Rodolphe William Seeldrayers

1955-1965: Victor Boin

1965-1989: Ridder Raoul Mollet

1989-1992: Graaf Jacques Rogge

1992-1998: Adrien Vanden Eede

1998-2004: Baron François Narmon

Sinds 2004: Baron Pierre-Olivier Beckers

DE BELGEN OP DE INTERNATIONALE OLYMPISCHE SCÈNE

Talrijke grote Belgische Olympische sportleiders hebben het verloop van de Olympische Beweging beïnvloed.

Belgisch voorzitter van het EOC:

- Jacques Rogge: van 1989 tot 2001

Secretaris-generaal van het EOC:

- Adrien Vanden Eede: van 1980 tot 1989

Lid van het EOC voor België:

- Philippe Vander Putten: lid van de Marketing- en Communicatiecommissie sinds 2014

De Belgische voorzitters van het IOC:

- Van 1925 tot 1942: Graaf Henri de Baillet Latour
- Van 2001 tot 2013: Graaf Jacques Rogge

De IOC-leden voor België:

- Graaf Maxime de Bousies, van 1894 tot 1901
- Commandant Reyntiens, van 1901 tot 1903
- Graaf Henri de Baillet Latour, van 1903 tot 1942, lid van de uitvoerende commissie van 1921 tot 1926, voorzitter van 1925 tot aan zijn overlijden in 1942
- Baron Edouard de Laveleye, van 1919 tot 1939
- Baron de Trannoy, van 1939 tot 1957
- Rodolphe William Seeldrayers, van 1946 tot 1955
- ZKH Prins Albert, van 1958 tot 1964
- Prins Alexandre de Merode, van 1964 tot aan zijn overlijden in 2002, voorzitter van de medische commissie van het IOC.
- Graaf Jacques Rogge, sinds 1991, lid van het Internationaal Olympisch Comité, vervolgens lid van verschillende commissies zoals deze van de Olympische Beweging (1990-1999), van de Olympische Solidariteit (1990-2001) en van het Programma (1992-2001); ondervoorzitter van de medische commissie tot in 2001, lid van het uitvoerend Comité en ondervoorzitter sinds 1998. Hij nam deel aan de hervormingscommissie van het IOC (2000). Van 2001 tot en met 2013 was hij voorzitter van het IOC.
- Baron François Narmon, van 2002 tot 2004
- Baron Pierre-Olivier Beckers, sinds 2012
- Ingmar De Vos, sinds 2017

Zij speelden of spelen allen een belangrijke en vooraanstaande rol op het internationale sporttoneel. Zo was Prins Alexandre de Merode gedurende 25 jaar voorzitter van de medische commissie van het IOC.

Ook andere Belgische IOC-leden hebben zich onderscheiden op internationaal vlak zoals Ridder Dr. Albert Dierickx en Ridder Dr. Albert Tricot. De eerste verrichte baanbrekend werk op het vlak van de sportgeneeskunde, terwijl de tweede als een pionier kan beschouwd worden voor de sport voor personen met een handicap in ons land en ver daarbuiten.